

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 566 יום ה' 27 בינואר 2011

השבוע בגיליון

פורסם תזכיר לתיקון חוק מע"מ // עדכון מדרגות מס הרכישה

עדכונים מהשטח

ייזהר המוכר

מאמר פסיקה

עליון – מ"ה – התרת ניכוי הוצאות הריבית והפרשי ההצמדה לצרכי מס // **מס בולים** – מס בולים בהסכמי הלוואה על הקרן בלבד ללא מרכיב הריבית // **שבח** – אין לפסול את הוועדה עקב "יחסי קרבה" עם העורר נסרדישי הודיע על פרישתו // ט"ו בשבט בפ"ש פ"ת // כ- 24% מהעסקים בי-ם לא רשמו תקבולים // עונש מאסר בגין אי הגשת 2 דוחות

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

פורסם תזכיר לתיקון חוק מע"מ

קנס בשיעור של עד 30% ממס התשומות אשר לא נוכה במועד הקבוע בסעיף 38(א) לחוק, על ידי עוסק שלא ניהל פנקסי חשבונות או רשומות כפי שנקבע, או שניהלם בסטייה מהותית **ביטול סעיף 116(א) לחוק** – ע"מ לאפשר למנהל שיקול דעת באם להתיר ניכוי מס תשומות במועד המאוחר למועדים הקבועים בסעיף 38, אם לאו, ובלבד שסמכות הארכה כאמור תהא מוגבלת לתקופה שתעלה על חמש שנים מהמועד המקורי לניכוי מס התשומות.

מתן סמכות למנהל להקל בדיווח המקוון בסכומים נמוכים – על מנת להקל על עוסקים, שלהם הרבה מסמכים אחרים בסכומים נמוכים, מוצע להקנות למנהל סמכות לקבוע, ככלל או לסוגי עוסקים או עסקאות, כי בדומה להוראה החלה לעניין חשבוניות גם לגבי מסמכים אחרים מתחת לסכום מסוים לא יהיה הכרח לציין את הפרטים הקבועים בסעיף, אלא רק את סכומם הכולל.

♦ לצפיה בנושאים נוספים ר' תזכיר החוק

ביום 13.1.11 פורסם [תזכיר חוק לתיקון חוק מס ערך מוסף \(תיקון\), התשע"א-2011](#) עפ"י התזכיר, מוצע, בין היתר:

דיווח ע"ב מזומן – לעגן כהוראה של קבע במסגרת חוק מע"מ את שינוי הכלל בדבר מועד ביצוע העסקה משיטת הדיווח המצטבר לשיטת המזומנים, בהתאם להוראת השעה לשנת 2009, על כל העוסקים שחלה עליהם חובה לנהל פנקסי חשבונות על פי תוספת יא' להוראות מס הכנסה (ניהול פנקסי חשבונות) (מס' 2), התשל"ג – 1973, (ניהול פנקסי חשבונות על ידי נותני שירותים ואחרים) ושמחזור עסקאותיהם אינו עולה על 15,000,000 שקלים חדשים.

תיקון סעיף 95-95(ג) לחוק מע"מ – תוך קביעה, כי הגשת ערעור או ערר על קנס שהוטל מכוח הסעיף תעכב את תשלומו אלא אם כן החליטו ביהמ"ש או הוועדה לקבילות פנקסים אחרת- הפוך מהמצב כיום, בדומה לאמור בסעיף 50(ב) לחוק ביחס להטלת כפל מס.

כמו כן, מוצע להוסיף לסעיף 95 הוראה לפיה יוטל

עדכון מדרגות מס הרכישה

בינתיים, עד שיתוקן החוק, ביום 19.1.11 פורסמה [הודעת רשות המסים](#) לפיה עודכנו מדרגות מס הרכישה החל מה- 16.1.2011:

♦ כידוע, לאחרונה הוגשה הצעת חוק [הצעת חוק מיסוי מקרקעין \(שבח ורכישה\) \(הגדלת ההיצע של דירות מגורים - הוראת שעה\), התשע"א-2011](#).

מדרגות חדשות מ- 15/01/12 עד 16/01/11	מדרגות ישנות מ- 15/01/11 עד 16/01/10	שעור המס	
1,139,320	1,084,935	ללא מס	דירת מגורים יחידה
מ- 1,601,210 - 1,139,320	מ- 1,524,770 - 1,084,935	3.50%	
מעל - 1,601,210	מעל - 1,524,770	5%	דירת מגורים אחרת
עד - 969,330	עד - 923,070	3.50%	
מעל - 969,330	מעל - 923,070	5%	

ייזהר המוכר
נדב הכהן, רו"ח
רוז'נסקי, הליפי, מאירי ושות'

◆ גם אנו סבורים, כי מדובר בתיקון בעייתי ועמום, שיוביל למתחים מיותרים בין המוכרים לבין הרוכשים וסופו שיביא גם להעלאת מחירי הדירות.

◆ חשוב להבהיר, שאין ביכולת המוכרים לחקור את צפונות לבם של הרוכשים (שלא לדבר על רוכשים הפועלים באמצעות נאמנים ובאי כח), ולא נותר לנו אלא להציע לכל מוכר זהיר לדרוש מהרוכש ערבות כספית, הניתנת למימוש, שתבטיח אותו מפני הסתכסכות כספיות בעתיד.

◆ יתרה מכך, מוצע לכלול בהסכם המכר סעיף מיוחד, שלא היה מקובל עד כה, בנוסח שכזה: "הגם שהצדדים סבורים כי אין המדובר בעסקה החייבת במס ערך מוסף, בהתחשב בהצהרת הקונה, כי איננו "קבוצת רכישה" (כמשמעותה בחוק מס ערך מוסף), היה ויחול מס ערך מוסף על המוכר, למרות הצהרת הקונה, אזי יחול המס וישולם במלואו על ידי הקונה בלבד, לרבות הפרשי הצמדה, ריבית וקנסות וזאת בנוסף לתמורה שנקבעה בהסכם זה".

◆ לקינוח נעיר, כי גם הפעם נראה שהמחוקק ראה מול עיניו מציאות פשטנית במקצת ולא הביא בחשבון מצבים מורכבים יותר.

להלן שלוש דוגמאות למקרים שכאלו:

◆ מה יהיה הדין כאשר הזכות במקרקעין תימכר למספר רוכשים, שרק כמה מהם התארגנו לבניה משותפת?

◆ כיצד יוחזר המס, אם בכלל, כאשר ההתקשרות לא עלתה יפה ובסופו של דבר לא בוצעה כל בניה על ידי הרוכשים?

◆ האם שווי הרכישה של הזכות במקרקעין, בידי הרוכשים, יכלול מעתה גם את המע"מ שיוטל על המוכר (ככל שיקבע כי מדובר בקבוצת רכישה)?

◆ תשובות לשאלת הללו אינן נהירות וימים יגידו כיצד ייפול דבר ומה יהיו השלכות התיקון (אם בכלל) על הסכמים שנכרתו לפני יום תחולתו.

◆ בחודש ינואר 2004 פרסמנו רשימה ובה פרטנו מספר מלכודות מס אופייניות, שראוי לכל מוכר זכות במקרקעין (ולכל מוכר זכות באיגוד מקרקעין) להימנע מהן.

◆ את הרשימה משנת 2004 סימנו במילים אלה: "רשימה זו נכתבה ללא חדווה יתרה וסביר להניח, כי גם הקוראים לא ישבעו ממנה נחת, אך מוטב שיזהרו המוכרים הפוטנציאליים, ויחסכו מעצמם מפח נפש וחסרון כיס, מבעוד מועד".

◆ מלכודת נוספת הוטמנה בימים אלה למוכרים הפוטנציאליים (ודווקא לתמימים מביניהם), שעה שועדת הכספים אישרה את התיקון המוצע בחוק מס ערך מוסף, בדבר מכירת זכות במקרקעין לקבוצת רכישה (להלן: "התיקון").

◆ מכוחו של התיקון, שאמור להיכנס לתוקף ביום 1.1.2011, הוגדרה "קבוצת רכישה" (קבוצת רוכשים המתארגנת לרכישת זכות במקרקעין ולבנייה על הקרקע באמצעות גורם מארגן שפועל בתמורה לארגון הקבוצה), ונקבע כי מכירת זכות במקרקעין לקבוצת רכישה, בידי אדם שאין עיסוקו במכירת במקרקעין, תחשב מעתה לעסקת אקראי.

◆ בנוסף לכך, נקבע בתיקון, כי עסקת אקראי שכזו תחייב דיווח (ותשלום המס) בידי המוכר וזאת בניגוד למצב הרגיל של עסקת אקראי במקרקעין, המחייבת דיווח ותשלום בידי הקונה.

◆ במקביל לכך, מוצע תיקון בחוק מיסוי המקרקעין, לפיו לא תרשם בפנקס המקרקעין מכירת זכות במקרקעין לקבוצת רכישה מבלי שיומצא גם אישור, ממנהל מס ערך מוסף, בדבר תשלום המס.

בנוסח המקורי של התיקון הוצע לכלול חזקה לכאורה, לפיה יראו כקבוצת רכישה קבוצה של עשרה רוכשים (או יותר), המתארגנת לרכישת זכות במקרקעין ולבניה על קרקע באמצעות גורם מארגן שפועל בתמורה, וזאת אם יוכח אחרת.

◆ במהלך הדיונים בתיקון, ביטלה ועדת הכספים את החזקה לכאורה, שנכללה בהצעה ומספר חברי קבוצת הרכישה הפך לבלתי רלוונטי. במילים אחרות, כאשר קיים גורם מארגן שפועל בתמורה, גם שני רוכשים עלולים להיחשב לקבוצת רכישה. מאידך, קבוצה של רוכשים רבים המתארגנת לרכישת זכות במקרקעין ולבניה משותפת, אך לא נמצא גורם מארגן הפועל בתמורה - לאו קבוצת רכישה היא.

התרת ניכוי הוצאות הריבית והפרשי ההצמדה לצרכי מס עא 10691/06 שריג אלקטריק בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1

החוב (טענה סותרת בפרשת הד הקריות). ביהמ"ש העיר, כי לא נטען שהמערערת הוציאה בתקופה המדוברת הוצאות פרטיות אשר אינן מותרות בניכוי.

◆ **השופט ארבל בחנה** את סוגיית כפל המס וקבע, כי כפל המס נגרם, מכך שהכספים אשר לא הועברו לרשויות המס הצמיחו פירות ומוסו ולכן אי התרה של ניכויים תוביל להשתת מס כפול על אותם כספים. **השופט ארבל קבעה**, כי תקנת הציבור איננה שוללת התרה בניכוי של הוצאות הריבית והפרשי ההצמדה במקרה זה.

◆ **השופט ארבל הגיעה למסקנה**, כי חריג תום הלב אף הוא איננו רלוונטי למקרה זה. חריג תום הלב נוצר כדי לנסות ולהבחין בין המעבידים בהתאם לנסיבות המקרה ובכך לנסות ולאזן את עיוות המס שנוצר מכוח תקנת הציבור. משנקבע שאין תחולה לתקנת הציבור בסוגיה, אין תחולה גם לחריג שנוצר בעקבותיה. ביהמ"ש העיר, כי מובן שאף הנשיא ברק והשופט גולדברג לא סברו שיש צורך ליצור חריג של תום לב לאור עמדתם בפרשת הד הקריות.

◆ **השופט ארבל קבעה**, כי יש להתיר את ניכוי הוצאות הריבית והפרשי ההצמדה לצרכי מס, בין אם מדובר על שומה פתוחה ובין אם מדובר על שומה סגורה, דרך סעיף 17 לפקודה. התשלום של הוצאות הריבית והפרשי ההצמדה אינצידינטלי לגובה הקרן של ניכוי המס במקור ע"י המעביד ויש בינו לבין ייצור ההכנסה זיקה ממשית וישירה. יתרה מכך, כדי לחשב את שומת האמת של המעביד, יש להתיר בניכוי את הוצאות הריבית והפרשי ההצמדה ובכך להגשים את תכלית סעיף 17 רישא לפקודה. אי הכרה בהוצאות אלו עלולה להוביל ליצירת עיוות מס לנישום.

◆ **השופט א' פרוקציה** מצטרפת לגישתה המהותית של השופטת ארבל, בדרך האיזון שעשתה בין השיקולים השונים המשמשים בערבוביה בנושא הנדון ובהעדפתה, בסופו של יום, את שיקול גביית מס האמת, על פני השיקולים האחרים. מנגנון ההוספה של הפרשי ריבית והצמדה לחוב ניכויים הנמצא בפיגור לא נועד להעניש את הנישום, כי אם להבטיח את תשלום החוב על ידו בערכים ריאליים. ממילא, עקרון גביית מס אמת מצריך, לצורך הגשמתו, התחשבות בהפרשים האמורים במסגרת חישוב ההוצאה המוכרת של הנישום.

השופט ח' מלצר מצטרף לתוצאה אליה הגיעה השופטת ע' ארבל.

התוצאה:

◆ הערעור התקבל

ניתן ביום 23.1.11

ב"כ המערער: עו"ד ד' ניגר

ב"כ המשיב: עו"ד י' ליבליין

◆ המערערת היא חברה מוגבלת העוסקת ביבוא ושיווק מוצרי אלקטרוניקה. מנהלי החברה משכו כספים בסכומים ניכרים, אשר נרשמו בספרי החברה כהלוואה. מנגד, פקיד שומה והמשיב ערכו למערערת שומות במסגרתן סווגו סכומים אלו כשכר עבודה למנהלים. כתוצאה מכך, חייב פקיד שומה את המערערת בשומת ניכויים שהוציאה בתשלום מס הכנסה ניכויים.

◆ הגיעו המערערת, המשיב ופקיד שומה לפשרה משולשת, שקיבלה תוקף של פסק-דין. במסגרת הפשרה הוסכם שהמערערת תציג את משיכות בעלי השליטה כשכר עבודה ומנגד פקיד שומה יחיל על המשיכות שיעור מס נמוך מהרגיל. המשיב ערך למערערת צו שומה ובגדרו לא התיר בניכוי כהוצאה מוכרת לצרכי מס את הוצאות הריבית והפרשי ההצמדה שנצברו. על צו זה של המשיב פנתה המערערת בערעור לבית המשפט המחוזי.

◆ **המערערת טוענת**, כי הוצאות הריבית והפרשי ההצמדה של המערערת נכנסים לגדר סעיף 17 רישא לפקודת מס הכנסה, המתיר ניכוי הוצאות שיצאו כולן בייצור הכנסתו של אדם ולשם כך בלבד. מכיוון שהוצאות אלו הן הוצאות אשר כרוכות באופן אינצידינטלי בעסקו של הנישום והן מהוות חלק מההוצאות הטבעיות המתקיימות בעסק, יש להתיר את ניכויין על פי סעיף 17 לפקודה. לטענתה, במצב בו אי ניכויין ייצור כפל מס.

◆ **המשיב טוען**, כי הכרה בהוצאות אלו לצרכי מס תוביל להתרת הוצאה כפולה ולא מוצדקת לניכוי, שכן לשיטתו הוצאות הריבית והפרשי ההצמדה לא היו בייצור ההכנסה.

◆ **ביהמ"ש המחוזי דחה** את הערעור, על הצו שהוציא המשיב וקבע שאין להכיר בהוצאה שהוציאה המערערת כהוצאה מוכרת. ביהמ"ש הסתמך על דעת הרוב בפרשת פקיד שומה, חיפה נ' הד הקריות בע"מ.

◆ **בביהמ"ש העליון בשבתו כבימ"ש לערעורים אזרחיים - הש' א' פרוקציה, הש' ע' ארבל, הש' ח' מלצר:**

◆ **השופטת ארבל ציינה**, כי יישום תוצאת פסק דין הד הקריות על ענין זה עשוי להביא לתוצאה, לפיה יש לדחות את הערעור.

השופטת ארבל לאחר עיון בהלכות ובעקרונות הגיע למסקנה, כי לכאורה יש להתיר את ניכוי הוצאות הריבית והפרשי ההצמדה בנסיבות המקרה. קרן החוב במקרה דנן מותרת בניכוי, ובהתאם לעיקרון "הטפל הולך אחר העיקר", יש להתיר בניכוי מס את הוצאות הריבית והפרשי ההצמדה השלובים בקרן

העיתון המקצועי לענייני מסים

מס בולים בהסכמי הלוואה-על הקרן בלבד ללא מרכיב הריבית ט"א 9290-07 סרגת ואח' נ' המכס והמע"מ

המשפט אפשרות לבחון את הסוגיה, על אף הקביעות שבפס"ד שיכון ובינוי.

ביהמ"ש השלום בי-ם – כב' השופטת אנה שניידר:

◆ ביהמ"ש קבע, כי המחלוקת בין הצדדים מתמקדת בשאלה האם יש מקום לנטרל את מרכיב הריבית שנקבע בהסכם הלוואה כחלק אינטגרלי ממנו לצורך חישוב מס הבולים ולקבוע את שיעור המס לפי הסכום הנקוב בחוזה הלוואה במועד החתימה על המסמכים כטענת התובעים, או שמא יש להוון את הסכום, דהיינו לקבוע את שיעור המס על פי ערכו הריאלי של סכום הלוואות, כטענת הנתבעת.

◆ ביהמ"ש קיבל את עמדת הנתבעת, כי אין בתי המשפט כבולים בהלכה שנקבעה בפס"ד שיכון ובינוי וזאת לאור הפסיקה בבית המשפט המחוזי בעניין ירון ישעיהו בע"מ. אך לעניין זה אין נפקא מינה כי קיים פסק דין של ביהמ"ש המחוזי בחיפה בעניין הדס מ.ש. חברה להשכרת רכב בע"מ נגד מדינת ישראל אשר עומד בסתירה לפס"ד ירון ישעיהו, ואשר קובע כי פס"ד שיכון ובינוי הינו בגדר תקדים מחייב.

◆ ביהמ"ש קיבל את העמדה שהובעה בפס"ד ירון ישעיהו לפיה, בניגוד לפס"ד הדס, לאור הערת האזהרה, נראה כי כל בתי המשפט בערכאות הנמוכות אינם כבולים להלכה שנפסקה בפס"ד שיכון ובינוי. ולפיכך, משניתנו שני פסקי דין סותרים על ידי בתי המשפט המחוזיים – רשאי בימ"ש השלום לבחור בהלכה אשר נראית לו ראויה יותר מבין שתי ההלכות הסותרות שנפסקו וזאת עד שתיאמר מילתו הסופית של ביהמ"ש העליון.

◆ לגופה של השאלה הספציפית שלפנינו בחר ביהמ"ש בעמדה שנקטה בפס"ד ירון ישעיהו. שם נקבע, כי הואיל ומס הבולים מוטל על המסמך כלשונו, ולא על עסקאות – הרי שלא ניתן למצוא עיגון להטלת מס על ערכים ריאליים תוך עריכת הוון תחת הטלתם של הערכים הנקובים בהסכם, וזאת אם הצדדים לא הסכימו בחוזה, באופן מפורש, על אפשרות הוון וקבעו מראש את נוסחת ההוון.

◆ ביהמ"ש קבע, כי תכליתו של חוק מס הבולים הינה להחיל את המס על "מסמך" להבדיל מ"עסקה", והפעלתו של החוק צריכה להיות פשוטה ככל שניתן. מכאן, שיש להטיל את המס על קרן הלוואה ולא גם על הריבית, שכן קרן הלוואה היא "המסמך" שעליו מוטל המס לפי חוק מס הבולים.

התוצאה:

◆ התביעה התקבלה

ניתן ביום 17.12.10
ב"כ הצדדים: לא צוין

◆ התובעים נטלו הלוואות מבנק לאומי למשכנתאות בשנת 2004, ושילמו מס בולים.

הבסיס הנורמטיבי לחיוב מס בולים על הסכם מן הסוג שעליו חתמו התובעים היה, על פי החוק לפני ביטולו. בנוסף, חתמו התובעים על הצהרות כי ידוע להם שיחויבו במס בולים על הסכום המתקבל מחיבור כל תשלומי הקרן והריבית העתידיים ע"ח הלוואה.

◆ התובעים טוענים, כי שילמו מס בולים ביתר מאחר וחושב על סכום הלוואה כולל מרכיב הריבית בעוד שהיה עליהם לשלם מס בולים בגין סכום הלוואה (הקרן) בלבד. התובעים מסתמכים על פסק דינו של

ביהמ"ש העליון - מדינת ישראל נ' שיכון ובינוי אחזקות בע"מ ואח' ואשר קובע, כי במסמך בו נקבעו תשלומים עתידיים הרי שיש להוונם לערכם במועד החתימה על המסמך, וכלשונו של פסק הדין: "יש להעריך את הסכום הנקוב על פי ערכו העכשווי, הערכה העשויה להתבסס על הוון".

התובעים אינם מתעלמים מן העובדה שעל פס"ד שיכון ובינוי הגישה המדינה בקשה לדיון נוסף, אך טוענים שמשנדחתה הבקשה בסופו של דבר עקב ביטולו של מס הבולים בינואר 2006 – נותר פס"ד שיכון ובינוי על כנו כתקדים מחייב.

יש לציין שביהמ"ש העליון, בדחייתו את הבקשה לדיון נוסף, הוסיף הערת אזהרה, לפיה, אמנם העתירה נדחתה אך שלא לגופה.

◆ התובעים אף ציינו את פס"ד ירון ישעיהו בע"מ נ' מדינת ישראל שבו קבע השופט כי אין הוא רואה עצמו רשאי לסטות מההלכה שנקבעה בפס"ד שיכון ובינוי הואיל וביהמ"ש העליון לא ביטל את הפסיקה בפרשת שיכון ובינוי.

◆ הנתבעת טוענת, כי לאור הערת האזהרה האמורה, אין להחיל "אוטומטית" את פס"ד שיכון ובינוי, וכי מס הבולים שנגבה על מרכיב הריבית נגבה כדיון. לטענתה, בעסקה פיננסית, לרבות הסכמי משכנתא, הריבית מהווה חלק אינטגרלי ובלתי נפרד מסכום הלוואה ויש לראות בה חלק בלתי נפרד מהערך הנקוב במסמך לפי חוק מס בולים.

הנתבעת בהתייחסה לפס"ד ירון ישעיהו מציינת, כי בימ"ש השלום קיבל למעשה את עמדת הנתבעת לגופם של דברים וקבע, כי פס"ד שיכון ובינוי מוטעה, אך ראה עצמו כבול לפסק הדין מכוח חוק יסוד השפיטה, ולכן קיבל בסופו של דבר את התביעה. לנוכח הערת האזהרה האמורה, הוגש על ידי הנתבעת ערעור לביהמ"ש המחוזי על פס"ד ירון ישעיהו.

ביהמ"ש המחוזי בפס"ד ירון ישעיהו קבע כי ההלכה שנקבעה בפס"ד שיכון ובינוי איננה בגדר תקדים מחייב שאין לסטות ממנו, וזאת לאור הערת האזהרה במסגרת הדיון הנוסף הפותחת בפני כל בתי

אין לפסול את הוועדה עקב "יחסי קרבה" עם העורר וע (חי') 9830-07-10 אביב שניאור נ' מנהל מס שבח חיפה

חזקה על

הוועדה שתדון בערר זה, כבכל העררים שבפניה, לפי מהותו של העניין ובהתאם לחומר הראיות והטענות שיובאו בפניה באובייקטיביות הדרושה.

◆ ב"כ המשיב בהסתמך על פס"ד כהן נ' מנהל מס שבח מקרקעין, מינה שני שופטים אשר היו בעלי מינוי לשפיטה על פי חוק מס שבח מקרקעין, תשכ"ג – 1963, פסלו עצמם מלשבת בערר שהובא בפניהם מהטעם שאחד משלושת העוררים באותו תיק היה במשך שנים רבות נציג הציבור בוועדת ערר שליד אותו בימ"ש. הדיון בערר הועבר לביהמ"ש אחר ומחלוקת היתה האם סמכות להעביר את הדיון בערר מביהמ"ש שבו הוגש לבית משפט אחר. נפסק, כי ישנה סמכות במקרה שהיה בפני הוועדה להעביר את מקום הדיון. בפסק דין נקבע: "במקרה שבפנינו אין חולק, כי כל השופטים שמונו לדון עפ"י החוק בוועדת הערר על ידי ביהמ"ש המחוזי בתל אביב-יפו פסלו עצמם מלישב בדיון עקב הכרות רבת שנים עם העורר 1, בנסיבות אלה אין מקום לקיים הדיון בוועדת הערר בתל אביב יפו אלא יש להעביר למחוז אחר".

◆ ביהמ"ש קבע, כי בשונה מהמקרה הנדון בפסה"ד זה שני חברי הוועדה אינה בדעה שעליהם לפסול עצמם מלדון בערר זה. מהכרות העורר אין בה כדי להשפיע או להכביד על היכולת לדון בערר לגופו של עניין באורח אובייקטיבי וללא משוא פנים. בנוסף לכך, הדיון מתייחס לסעיף 77א' לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), תשמ"ד – 1984, המאפשר הגשת בקשר לפסילת שופט מלישב בדיון אם יש חשש ממשי למשוא פנים. קבלת טענה הפסלות של שני השופטים "אינה אלא העברת התיק לדיון בפני שופט אחר. ודוק: ספק אם הוראה זו חלה גם על שופט בשבתו כחבר בוועדת ערר על פי החוק בלי להכריע בעניין זה לגופו. נסיבות הייחודיות של המקרה מחייבות את העברת מקום הדיון לוועדת ערר. שאין לכל השופטים היושבים בה היכרות כה קרובה עם העורר 1 ששימש כאמור נציג ציבור בוועדה".

עמדת הוועדה: אין מקום לפסול את עצמה מלדון בערר.

התוצאה:

◆ הבקשה נדחתה

ניתנה ביום 20.01.11
ב"כ הצדדים: לא צוין

◆ המשיב מבקש לפסול את הוועדה מלדון בערר זה שהגיש עו"ד שניאור (להלן: "העורר"), מהטעם שהעורר שימש שנים רבות עד לפני כשנתיים, כחבר – כנציג צבור – בוועדת ערר מס שבח, שעליה נמנו יו"ר הוועדה וחברת הוועדה הגב' יחזקאלי גלית. כלפי שני חברי וועדה אלה מופנים טענת הפסול.

◆ הערר שבפנינו מתייחס לדרישת העורר לתשלום הוצאות. המשיב טען, כי "אין מחלוקת לגוף העניין, העורר דרש רק הוצאות ולטעמו לא מגיעות לו הוצאות" להכרעה במחלוקת זו דרושה, לפי ביהמ"ש שמיעת ראיות.

◆ **לטענת העורר** בתקופת כהונתו היו בינו לבין חברי הוועדה "יחסי עבודה תקינים" ולא נוצרו שום יחסים שניתן להגדירם כ"יחסי קרבה" ביניהם.

השאלה היא אם לפי הערכה אובייקטיבית של חברי הוועדה, שבחברתם כיהן העורר כנציג ציבור, קיימת אפשרות ממשית שלא יוכלו לדון אובייקטיבית בערר. התרשמותי הסובייקטיבית של המשיב אינה רלוונטית.

ביהמ"ש המחוזי בחיפה – כב' נשיא בדימוס מ. סלוצקי, רו"ח יחזקאלי-גולן גלית, רו"ח שמעון פסטנברג:

◆ ביהמ"ש מתייחס לדברי כב' הנשיא שמגר במאמרו "על פסלות שופט – בעקבות ידיד תרתי משמע", וצוטט בע"א 6581/94 זק ואח' נ' ספר אלקטרוני ממוחשב א.מ. בע"מ ואח', פס"ד מח(5), עמ' 837, בעמ' 841, בין היתר, כי: "... הכלל בדבר 'אפשרות ממשית' אינו בנוי על מראית פני הדברים בעיני בעל הדיון או הציבור אלא על הערכה אובייקטיבית של בית המשפט לגבי יכולתו של השופט לדון בעניין ללא משוא פנים".

ב"כ המשיב לא העלה טענה כזו. כמו כן, ביהמ"ש ציין, כי אין כל בסיס לטענה מסוג זה.

◆ **ביהמ"ש קבע**, כי היחסים הנוצרים בפעילות המשותפת של חברי הוועדה בדיון העררים אין בהם כדי ליצור פסילה "אינהרנטית" – בג"ץ יצחק נ' נשיא בית המשפט העליון א. ברק ואח'.

◆ **ביהמ"ש ציין**, כי לא הובאו נסיבות חיצוניות המחייבות קיומה של אפשרות מסתברת שנבצר מהוועדה לדון בערר זה באובייקטיביות הדרושה. עצם העובדה לבדה שהעורר היה עד לפני כשנתיים חבר וועדה אין בה כדי להשפיע במאומה על הכרעת ביהמ"ש לגופו של העניין, בהתבסס אך ורק על החומר הרלוונטי שיובא.

כ- 24% מהעסקים בי-ם לא רשמו תקבולים

משרד השומה ירושלים 2, ערך ביום שישי האחרון מבצע ביקורות בעסקים המתאפיינים בפעילות ערה בימי שישי. כ- 24% מהעסקים שבוקרו לא רשמו תקבולים וב- 38% מהעסקים נמצאו ליקויים מהותיים. מבקרי מס הכנסה ערכו קניית ביקורת במסעדה באבו גוש בסך 60 ₪. לאחר כרבע שעה הם שבו למסעדה והזדהו כאנשי מס הכנסה. עם הזדהותם, זינק אחד העובדים לעבר הקופה הרושמת, חיבר אותה לחשמל והדפיס את התקבול בסך 60 ₪. בסה"כ נמצא במסעדה אי רישום הכנסות בסך 480 ₪ מהשבוע החולף. ביום המבצע ערכו חמישה צוותים 21 ביקורות בעסקים מענפי המסחר והשירותים באבו גוש, בית צפאפא, מישור אדומים, עין כרם והרובע היהודי. כהכנה למבצע אותרו ומופו העסקים לפי הענפים והאזורים, צורף מידע מקדים רלוונטי ונערכו קניות ביקורת. לדברי פקיד שומה ירושלים 2, שוקי יעקובי, נוכחותם של מבקרי מס הכנסה, דווקא בימי שישי, הורגשה בפרט ברובע היהודי ובאבו גוש. לדבריו, תיקים בהם נמצאו ליקויים ישולבו בתכנית העבודה בשומה ומקרים רלוונטיים יועברו לטיפול במישור הפלילי.

עונש מאסר בגין אי הגשת 2 דוחות

איליה מרצ'בסקי מתל-אביב, שניהל עם שותפו חברה לייבוא ושיווק עץ ומוצרי עץ, והורשע באי הגשת שני דוחות למס הכנסה, ירצה 7 חודשי מאסר בפועל, כך קבע ביום 19.1.11 בית משפט השלום בתל-אביב, כב' הנשיאה זיוה הרמן. מדובר באי הגשת דוחות במועד על הכנסותיה של החברה לשנות המס 2002 - 2003. אחד השותפים, הודה בשמו ובשם החברה וב- 10.6.10, הורשעו ודינם נגזר. מרצ'בסקי כבר בעובדות כתב האישום, ב- 29.11.10 לאחר שמיעת הראיות, הוא הורשע בעבירות שיוחסו לו. כב' הנשיאה הרמן כתבה בגזר הדין: "הנאשם בחר להתנער מחובותיו כמנהל כלפי החברה ושלטונות המס, הוא עזב חברה השקועה בחובות וחמק מכל אחריות לנעשה בה... לאחר ששקלתי את כל שבפניי הגעתי למסקנה כי במקרה זה נוטה הכף לחומרה" וגזרה על הנאשם: 7 חודשי מאסר בפועל, 8 חודשי מאסר על תנאי לשלוש שנים, וקנס בסך 50,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו. (ת"פ 10476-08 מ.י. מדור תביעות מס הכנסה ת"א נ' ליביץ פיננס בן לאומי בע"מ ואח')

נסרדישי הודיע על פרישתו

מנהל רשות המסים יהודה נסרדישי הודיע לשר האוצר יובל שטייניץ, כי ב- 30 באפריל, במלאת ארבע שנים לכהונתו כמנהל הרשות וארבעים וחמש שנים בשרות הציבורי, בכוונתו לסיים את תפקידו ולפרוש משירות המדינה. יהודה נסרדישי משמש כמנהל רשות המסים בישראל החל משנת 2007. במהלך שירותו ברשות המסים, מילא נסרדישי שורה ארוכה של תפקידים. הוא החל את דרכו כפקיד גביה ברשות וטיפס עד לתפקידים בכירים, בהם: סגן נציב מס הכנסה, פקיד שומה מפעלים גדולים, פקיד שומה נתניה ומשנה למנהל רשות המסים. בתחילת שנת 2007 קיבל נסרדישי לידיו את ניהולה של רשות המסים, על רקע המשבר שחוותה הרשות. בתקופת כהונתו, הוביל נסרדישי את התמודדות הרשות עם השלכות המשבר הכלכלי בשנים 2008-2009 וקידם, בין היתר, צעדים בתחום המיסוי לעידוד ההשקעות הזרות במשק, טיפול בפיצוי הניזוקים בעקבות מבצע עופרת יצוקה, תכנית הטבות המס לעולים ותושבים חוזרים, מאבק בפשיעה הכלכלית, רפורמה מקיפה בחוק עידוד השקעות הון, הטמעה ויישום מהלך הדיווח מקוון במע"מ והגשת דו"ח שנתי מקוון במס הכנסה, מהלכים להעמקת הגביה והרחבת בסיס המס. שטייניץ אמר, כי בזמן הקרוב בכוונתו להתחיל בהליכים הדרושים למינוי מנהל חדש לרשות.

ט"ו בשבט בפ"ש פ"ת

עובדי מס הכנסה פתח תקווה יצאו ביום חמישי האחרון, ט"ו בשבט, ליום נטיעות ביער מודיעין. יום הנטיעות נקבע בתאום עם הקרן הקיימת לישראל וזאת כחלק מפעילות המשרד במסגרת תוכניות האיכות והמצוינות לשנה זו. ההחלטה על נטיעות העצים באה בעקבות אסון שריפת עצי היער בכרמל בסמיכות לאירועי ט"ו בשבט. בפעילות זו של הנטיעות ראו העובדים הזדמנות להוציא מהכח אל הפועל את רצונם להירתם לסיוע חידוש ושיקום עצי ונופי הארץ, לתרום יחד לצמיחה פריחה והתחדשות ולנטוע בכל אחד מאיתנו את המודעות לערבות הדדית ולשאיפה לאיכות ולמצוינות.

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1
 תל אביב 67021; טל. 03-6966416 פקס. 03-6953991 masfax@bezeqint.net

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי
 טל. 03-6966733, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.